

Convenție privind răspunderea civilă pentru daune nucleare

din 21.05.63

* * *

Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 1999, volumul 15, pag.7

* Încheiată la Viena la 21 mai 1963
* În vigoare pentru Republica Moldova din 7 august 1998

Părțile contractante,
recunoscînd necesitatea instituirii unor standarde minime, de natură să asigure protecția financiară împotriva daunelor rezultînd din anumite utilizări ale energiei nucleare în scopuri pașnice,
convinse că o convenție privind răspunderea civilă pentru daune nucleare va contribui, deasemenea, la dezvoltarea de relații amicale între națiuni, indiferent de sistemele lor constituționale și sociale,
au hotărît să încheie o convenție în acest scop și, în consecință,
au convenit după cum urmează:

Articolul I

1. În sensul prezentei convenții:

- a) persoană înseamnă orice persoană fizică, orice persoană juridică de drept public sau de drept privat, orice organizație internațională cu personalitate juridică în temeiul legii statului pe teritoriul căruia se află instalația și orice stat sau orice subdiviziuni constitutive ale acestuia;
- b) cetățean al unei părți contractante cuprinde o parte contractantă sau orice subdiviziuni constitutive ale acesteia, o persoană juridică de drept public ori privat sau orice entitate publică ori privată fără personalitate juridică, stabilită pe teritoriul unei părți contractante;
- c) exploatant, în ce privește o instalație nucleară, înseamnă persoana desemnată ori recunoscută de statul pe teritoriul căruia se află instalația ca exploatant al acesteia;
- d) stat pe teritoriul căruia se află instalația, în ce privește o instalație nucleară, înseamnă partea contractantă pe teritoriul căreia este situată instalația sau, dacă aceasta nu este situată pe teritoriul nici unui stat, partea contractantă care exploatează ori sub a cărei autoritate este exploatată instalația;
- e) legea instanței competente înseamnă legea instalației care are competență jurisdicțională în temeiul prezentei convenții, inclusiv orice norme ale unei asemenea legi referitoare la conflictul de legi;
- f) combustibil nuclear înseamnă orice material care permite producerea de energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară;
- g) produs sau deșeu radioactiv înseamnă orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv prin expunere la radiațiile emise în cursul acestui proces, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, agricole, comerciale sau industriale;
- h) material nuclear înseamnă:
 - i) orice combustibil nuclear, altul decît uraniul natural sau sărăcit, capabil să producă energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară în afara unui reactor nuclear, sau în combinație cu alte materiale, și
 - ii) orice produs sau deșeu radioactiv;

i) reactor nuclear înseamnă orice structură conținând combustibil nuclear dispus astfel încât să se poată produce o reacție în lanț de fisiune nucleară, fără altă sursă de neutroni;

j) instalație nucleară înseamnă:

i) orice reactor nuclear, cu excepția celui cu care este echipat un mijloc de transport maritim sau aerian, spre a fi folosit ca o sursă de putere, dacă este pentru propulsie sau în orice alt scop,

ii) orice uzină care folosește combustibil nuclear pentru producerea de materiale nucleare și orice uzină de prelucrare a materialelor nucleare, inclusiv orice uzină de retratare a combustibilului nuclear iradiat, și

iii) orice instalație în care sunt stocate materiale nucleare, cu excepția depozitărilor în vederea transportului. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate stabili că mai multe instalații nucleare ale unui exploatant care se află pe același amplasament vor fi considerate o singură instalație nucleară;

k) daună nucleară înseamnă:

i) decesul sau orice vătămare corporală a unei persoane, orice deteriorare a bunurilor, care provin sau rezultă din proprietățile radioactive ori dintr-o combinație a acestor proprietăți și a proprietăților toxice, explozive sau altor proprietăți periculoase ale unui combustibil nuclear, ale produselor sau deșeurilor radioactive care se află într-o instalație nucleară ori ale materialelor nucleare care provin dintr-o instalație nucleară sunt produse în această instalație, ori sunt trimise la aceasta;

ii) orice altă pierdere sau daună astfel provocate, în cazul și în măsura în care prevede legea tribunalului competent;

iii) dacă legea statului pe teritoriul căruia se află instalația prevede orice dăunare a persoanei, orice pierdere sau dăunare a bunurilor, care provin ori rezultă din orice radiație ionizantă emisă de orice altă sursă de radiații aflată într-o instalație nucleară;

l) accident nuclear înseamnă orice fapt sau orice succesiune de fapte având aceeași origine, care cauzează o daună nucleară.

2. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate, când riscurile sunt suficient de reduse, să scutească de la aplicarea prezentei convenții mici cantități de materii nucleare, sub rezerva că:

a) limitele maxime pentru scutirea acestor cantități să fi fost stabilite de Consiliul guvernatorilor Agenției Internaționale pentru Energia Atomică;

b) pentru orice scutire, statul pe teritoriul căruia se află instalația să respecte aceste limite.

Consiliul guvernatorilor va proceda periodic la o revizuire a limitelor respective.

Articolul II

1. Exploatantul unei instalații nucleare este ținut să răspundă pentru orice daună nucleară, dacă s-a dovedit că a fost cauzată de un accident nuclear:

a) survenit în această instalație nucleară; sau

b) implicând un material nuclear care provine din această instalație sau este produs în aceasta și survenit:

i) înainte ca răspunderea pentru accidente nucleare, cauzate de acest material, să fi fost asumată, în temeiul unui contract scris, de către exploatantul unei alte instalații nucleare;

ii) în absența unor prevederi exprese ale unui asemenea contract, înainte ca exploatantul unei alte instalații nucleare să fi preluat acest material;

iii) dacă acest material este destinat unui reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, pentru propulsie sau în orice alt scop, înainte ca persoana autorizată să exploateze acest reactor să fi preluat materialul nuclear;

iv) dacă acest material a fost trimis unei persoane aflate pe

teritoriul unui stat necontractant, înainte să fi fost descărcat din mijlocul de transport prin intermediul căruia a ajuns pe teritoriul acestui stat necontractant;

c) implicînd un material nuclear trimis acestei instalații și survenit:

i) după ce răspunderea pentru accidentele nucleare cauzate de respectivul material îi va fi fost transferată, în temeiul unui contract scris, de exploatantului unei alte instalații nucleare;

ii) în absența unei prevederi exprese ale unui contract scris, după ce el va prelua acest material;

iii) după ce el va prelua acest material provenind de la persoana care exploatează un reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, fie pentru propulsie, fie în orice alt scop;

iv) dacă acest material a fost trimis, cu consimțămîntul scris al exploatantului, de către o persoană aflată pe teritoriul unui stat necontractant, numai după ce materialul va fi încărcat pe mijlocul de transport cu care trebuie să părăsească teritoriul acestui stat.

Se înțelege că dacă o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear survenit într-o instalație nucleară și implicînd materiale nucleare stocate la aceasta în legătură cu transportul acestor materiale, dispozițiile alin. a) al prezentului paragraf nu se aplică dacă un alt exploatant ori o altă persoană este ea singură răspunzătoare în temeiul dispozițiilor alin. b) sau c) din prezentul paragraf.

2. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate prevedea în legislația sa că, în condițiile care vor putea fi specificate, un transportator de materiale nucleare sau o persoană care manipulează deșeuri radioactive poate, la cererea sa și cu consimțămîntul exploatantului interesat, să fie desemnat sau recunoscut ca exploatant, în locul acestuia, în ce privește, respectiv, materialele nucleare sau deșeurile radioactive. Într-un astfel de caz, acest transportator ori această persoană va fi considerat, în sensul prezentei convenții, ca exploatant al unei instalații nucleare pe teritoriul acestui stat.

3. a) în cazul în care o daună nucleară antrenează răspunderea mai multor exploatanți, ei răspund solidar și cumulativ, în măsura în care este imposibil să se determine cu certitudine care este partea din daună imputabilă fiecăruia;

b) în cazul în care un accident nuclear survine în cursul transportului materialelor nucleare, fie într-unul și același mijloc de transport, fie, în cazul depozitării, în cursul transportului, într-una și aceeași instalație nucleară și cauzează o daună nucleară care antrenează răspunderea mai multor exploatanți, răspunderea totală nu poate fi superioară cuantumului cel mai ridicat aplicabil față de unul dintre ei potrivit art. V;

c) în nici unul din cazurile menționate la alin. a) și b), răspunderea unui exploatant nu poate fi superioară cuantumului care îi este aplicabil potrivit art. V.

4. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3 sus-menționat, cînd mai multe instalații nucleare, aparținînd unuia și aceluiași exploatant, sunt implicate într-un accident nuclear, acest exploatant este răspunzător pentru fiecare instalație nucleară implicată, pînă la concurența cuantumului care îi este aplicabil potrivit art. V.

5. În lipsa unei prevederi contrare prezentei convenții nici o persoană, alta decît exploatantul, nu răspunde pentru o daună nucleară. Totodată, prezenta prevedere este fără efect asupra aplicării oricărei convenții internaționale de transport, în vigoare sau deschisă spre semnare, ratificare ori aderare la data la care prezenta convenție a fost deschisă spre semnare.

6. Nici o persoană nu este răspunzătoare de pierderea sau de dauna care nu este o daună nucleară potrivit alin. k) al paragrafului 1 al art. I, dar care ar fi putut fi considerată ca atare potrivit alin. k) ii) al aceluiași paragraf.

7. O acțiune directă poate fi intentată contra persoanei care

furnizează o garanție financiară potrivit art. VII, dacă legea instanței competente o prevede.

Articolul III

Exploatantul răspunzător în temeiul prezentei convenții trebuie să dea transportatorului un certificat emis de asigurător sau de persoana care furnizează garanția financiară, cerută potrivit art. VII, ori în numele său. Certificatul va indica numele și adresa exploatantului, precum și cuantumul, natura și durata de validitate a garanției; persoana prin care sau în numele căruia a fost emis certificatul nu va putea contesta aceste indicații. Certificatul va preciza în plus care este materialul nuclear la care se aplică garanția și va conține o declarație a autorității competente a statului pe teritoriul căruia se află instalația, atestând că persoana menționată are calitatea de exploatant în sensul prezentei convenții.

Articolul IV

1. Exploatantul răspunde obiectiv de orice daună nucleară în temeiul prezentei convenții.
2. Dacă exploatantul face dovada că dauna nucleară a rezultat, în totalitate sau în parte, dintr-o neglijență gravă a persoanei care a suferit-o ori că această persoană a acționat sau a omis să acționeze, cu intenția de a cauza o daună, instanța competentă poate, dacă legea prevede, să-l exonereze pe exploatant, în totalitate sau în parte, de obligația reparării daunei suferite de această persoană.
 3. a) Nici o răspundere nu incumbă unui exploatant, în temeiul prezentei convenții, pentru dauna nucleară cauzată de un accident nuclear rezultând direct din acte de conflict armat, ostilități, război civil sau insurecție;
 - b) Cu excepția cazului când legea statului pe teritoriul căruia se află instalația prevede altfel, exploatantul nu este ținut să răspundă pentru dauna cauzată de un accident nuclear rezultând direct dintr-un cataclism nuclear cu caracter excepțional.
4. Când o daună nucleară și o daună nenucleară sunt cauzate de un accident nuclear sau, conjugat, de un accident nuclear și de unul sau mai multe evenimente diferite, această altă daună, în măsura în care nu poate fi separată cu certitudine de dauna nucleară, este considerată, în sensul prezentei convenții, ca o daună nucleară cauzată de accidentul nuclear. Totodată, când o daună este cauzată, conjugat, de un accident nuclear vizat de prezenta convenție și de o emisie de radiații ionizante nevizată de aceasta, nici o dispoziție a prezentei convenții nu limitează și nici nu afectează în alt mod răspunderea față de persoanele care suferă o daună nucleară sau, pe cale de regres ori de contribuție, față de orice persoană care ar putea fi ținută răspunzătoare de această emisie de radiații ionizante.
5. Exploatantul nu răspunde, în temeiul prezentei convenții, de dauna nucleară cauzată:
 - a) înseși instalației nucleare sau bunurilor aflate pe amplasamentul acestei instalații și care sunt ori trebuie să fie utilizate în raport cu ea;
 - b) mijlocului de transport pe care se află materialul nuclear în cauză, în momentul accidentului nuclear.
6. Orice stat pe teritoriul căruia se află instalația poate să prevadă în legislația sa că alin. b) al paragrafului 5 sus-menționat nu se aplică, sub rezerva că în nici un caz răspunderea exploatantului pentru o daună nucleară, alta decât dauna nucleară cauzată mijlocului de transport, să nu fie inferioară sumei de 5 milioane dolari S.U.A. pentru un accident nuclear.
7. Nici o dispoziție a prezentei convenții nu afectează:
 - a) răspunderea oricărei persoane fizice care a cauzat printr-o acțiune sau omisiune săvârșită cu intenția de a cauza o daună nucleară pentru care, potrivit paragrafului 3 sau paragrafului 5 sus-menționate,

nu este ținut să răspundă în temeiul prezentei convenții;
b) răspunderea exploatantului, în afara prezentei convenții, pentru o daună nucleară, pentru care, potrivit alin. b) al paragrafului 5 sus-menționat, exploatantul nu este ținut să răspundă în temeiul prezentei convenții.

Articolul V

1. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate limita răspunderea exploatantului la un cuantum care nu va fi inferior sumei de 5 milioane dolari S.U.A. pentru un accident nuclear.
2. Orice limite ale răspunderii, stabilite potrivit prezentului articol, nu includ daune-interese ori cheltuieli acordate de instanță cu titlu de reparare a unei daune nucleare.
3. Dolarul S.U.A. menționat în prezenta convenție este o unitate de cont care echivalează cu valoarea-aur a dolarului S.U.A. la data de 29 aprilie 1963, respectiv 35 dolari S.U.A. pentru o uncie de aur fin.
4. Cifra indicată în paragraful 6 al art. IV și în paragraful sus-menționat poate fi convertită în moneda națională prin rotunjire.

Articolul VI

1. Dreptul la reparație, în temeiul prezentei convenții, se stinge dacă o acțiune nu este introdusă în 10 ani de la data accidentului nuclear. Totodată, dacă, potrivit legii statului pe teritoriul căruia se află instalația, răspunderea exploatantului este acoperită printr-o asigurare sau orice altă garanție financiară ori prin fonduri publice, pe o perioadă mai mare de 10 ani, legea instanței competente poate prevedea că dreptul la reparație recunoscut împotriva exploatantului nu se stinge decât la expirarea perioadei în care răspunderea exploatantului este astfel acoperită potrivit legii statului pe teritoriul căruia se află instalația. Această prelungire a termenului de decădere nu aduce atingere, în nici un caz, dreptului la reparație în temeiul prezentei convenții al persoanelor care au intentat contra exploatantului, înainte de expirarea respectivului termen de 10 ani, o acțiune subsecventă morții sau vătămării corporale a persoanelor.
2. Când o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear implicând un material nuclear care, în momentul accidentului nuclear, a fost furat, pierdut, aruncat peste bord sau abandonat, termenul vizat în paragraful 1 sus-menționat este calculat de la data acestui accident nuclear, dar nu poate fi, în nici un caz, mai mare de 20 ani calculați de la data furtului, pierderii, aruncării peste bord ori abandonului.
3. Legea instanței competente poate stabili un termen de decădere sau de prescripție care nu va fi mai mic de 3 ani calculați de la data la care victima daunei nucleare a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dauna și identitatea exploatantului căruia îi incumbă răspunderea, fără ca termenele indicate în paragrafele 1 și 2 sus-menționate să poată fi depășite.
4. Cu excepția cazului că legea instanței competente nu dispune altfel, orice persoană care afirmă că a suferit o daună nucleară și care a introdus o acțiune în reparație în termenul aplicabil în temeiul prezentului articol își poate modifica cererea în sensul includerii oricărei agravări a daunei, chiar după expirarea acestui termen, atît timp cît o hotărîre definitivă nu a fost pronunțată.
5. Dacă competența jurisdicțională trebuie să fie atribuită potrivit alin. b) al paragrafului 3 al art. XI și o cerere în acest scop a fost promovată în fața uneia dintre părțile contractante împuternicite să determine termenul aplicabil în temeiul prezentului articol, orice acțiune poate fi introdusă în termen de 6 luni de la atribuirea competenței, în cazul în care aceasta ar interveni cu mai puțin de 6 luni înaintea expirării termenului respectiv.

Articolul VII

1. Exploatantul este obligat să instituie o asigurare sau orice

garanție financiară care să-i acopere răspunderea pentru dauna nucleară; cuantumul, natura și condițiile asigurării sau garanției sunt determinate de statul pe teritoriul căruia se află instalația. Statul pe teritoriul căruia se află instalația asigură plata indemnizațiilor pentru dauna nucleară, recunoscute ca fiind în sarcina exploatantului, furnizând sumele necesare în măsura în care asigurarea sau garanția financiară nu ar fi suficiente, fără ca această plată să poată, totuși, depăși limita eventual stabilită în temeiul art. V.

2. Nimic în paragraful 1 sus-menționat nu obligă o parte contractantă, nici vreuna din subdiviziunile sale politice, cum ar fi state ori republici, să instituie o asigurare sau orice altă garanție financiară acoperind răspunderea sa ca exploatant.

3. Fondurile provenind dintr-o asigurare sau din orice altă garanție financiară ori furnizate de statul pe teritoriul căruia se află instalația, potrivit paragrafului 1 sus-menționat, sunt rezervate exclusiv reparației datorate în aplicarea prezentei convenții.

4. Asigurătorul sau orice alt garant financiar nu poate suspenda asigurarea sau garanția financiară prevăzută în paragraful 1 sus-menționat și nici nu o poate închide fără un preaviz de cel puțin 2 luni, dat în scris autorității publice competente, nici, în măsura în care această asigurare sau altă garanție financiară privește un transport de materiale nucleare, pe durata acestui transport.

Articolul VIII

Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, natura, forma și întinderea reparației, ca și reparația echitabilă a indemnizațiilor, sunt guvernate de legea instanței competente.

Articolul IX

1. Dacă prevederile unui regim de asigurări de boală, de asigurări sociale, de securitate socială, de asigurare împotriva accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale cuprind dispoziții privind indemnizarea daunelor nucleare, drepturile la reparație în temeiul prezentei convenții ale beneficiarilor acestui regim, ca și drepturile de regres contra exploatantului răspunzător prevăzute de acest regim sunt determinate, sub rezerva prevederilor prezentei convenții, de legea părții contractante sau de regulamentul organizației internaționale care au stabilit asemenea regimuri.

2. a) Dacă un cetățean al unei părți contractante, altul decât exploatantul, a reparat un prejudiciu nuclear în temeiul unei convenții internaționale sau al legii unui stat necontractant, el dobândește prin subrogare, în concurența sumei vărsate, drepturile de care persoana astfel indemnizată ar fi beneficiat în temeiul prezentei convenții. Nici o persoană nu va putea dobândi un drept de acest fel în cazul și în măsura în care exploatantul are contra sa un drept de regres în temeiul prezentei convenții;

b) Nici o prevedere a prezentei convenții nu ar putea împiedica un exploatant care a plătit o indemnizație pentru un prejudiciu nuclear cu alte fonduri decât cele care au fost furnizate potrivit paragrafului 1 al art. VII să reasigure persoana care a furnizat o garanție financiară în aplicarea respectivului paragraf ori statul pe teritoriul căruia se află instalația, în concurența sumei pe care a vărsat-o, pentru cuantumul pe care persoana astfel indemnizată l-ar fi obținut în temeiul prezentei convenții.

Articolul X

Exploatantul nu are drept de regres decât:

a) dacă un asemenea drept a fost prevăzut expres într-un contract scris; sau

b) dacă accidentul nuclear rezultă dintr-o acțiune ori omisiune săvârșite cu intenția de a cauza o daună contra persoanei fizice care a acționat sau a omis să acționeze cu această intenție.

Articolul XI

1. Cu excepția cazurilor în care prezentul articol prevede altfel, instanțele părții contractante pe teritoriul căreia s-a produs accidentul nuclear sunt singurele competente pentru soluționarea acțiunilor introduse conform art. II.
2. Când accidentul nuclear a survenit în afara teritoriului oricărei părți contractante sau dacă locul accidentului nu a putut fi determinat cu precizie, instanțele statului pe teritoriul căruia se află instalația aparținând exploatantului răspunzător sunt competente pentru soluționarea acestor acțiuni.
3. Când instanțele mai multor părți contractante pot fi competente potrivit paragrafelor 1 sau 2 sus-menționate, competența va fi atribuită:
 - a) dacă accidentul nuclear a survenit în parte în afara teritoriului oricărei părți contractante și în parte pe teritoriul unei singure părți contractante, instanțelor acesteia din urmă;
 - b) în orice alte cazuri, instanțelor părții contractante desemnate prin acordul părților contractante ale căror instanțe ar fi competente în temeiul paragrafelor 1 sau 2 sus-menționate.

Articolul XII

1. Orice hotărâre definitivă pronunțată de o instanță având competență jurisdicțională în temeiul art. XI trebuie să fie recunoscută pe teritoriul oricărei alte părți contractante, mai puțin dacă:
 - a) hotărârea nu a fost obținută prin fraudă;
 - b) persoana contra căreia hotărârea a fost pronunțată nu a avut posibilitatea să-și susțină cauza în condiții echitabile;
 - c) hotărârea nu este contrară ordinii publice a părții contractante unde trebuie să fie recunoscută sau nu este conformă cu normele fundamentale ale justiției.
2. Orice hotărâre definitivă, care este recunoscută și a cărei executare este cerută în forma pretinsă de legea părții contractante unde executarea s-a cerut, este executorie ca și orice hotărâre a instanțelor acestei părți contractante.
3. Orice cauză în privința căreia s-a pronunțat o hotărâre nu mai poate face obiectul unei noi examinări pe fond.

Articolul XIII

Prezenta convenție și legea națională aplicate în temeiul prevederilor sale se aplică fără nici o discriminare bazată pe cetățenie, domiciliu ori reședință.

Articolul XIV

Dacă o acțiune este introdusă, în temeiul prezentei convenții, la instanța competentă, potrivit art. XI, nici o imunitate de jurisdicție decurgând din normele dreptului intern sau ale dreptului internațional nu poate fi invocată, mai puțin în privința măsurilor de executare.

Articolul XV

Fiecare parte contractantă adoptă măsurile potrivite pentru a asigura că repararea unei daune nucleare, ca și daunele-interese și cheltuielile acordate de instanță cu acest titlu, primele de asigurare și de reasigurare ca și fondurile provenind dintr-o asigurare, reasigurare sau din orice altă garanție financiară ori fondurile furnizate de statul pe teritoriul căruia se află instalația, potrivit prezentei convenții, sunt liber convertibile în moneda părții contractante pe teritoriul căreia prejudiciul a fost suferit, a părții contractante pe teritoriul căreia reclamantul își are reședința obișnuită și, în privința primelor și prestațiilor de asigurare și reasigurare, în moneda specificată în contractul de asigurare sau de reasigurare.

Articolul XVI

Nimeni nu va avea dreptul să fie despăgubit în temeiul prezentei convenții în măsura în care dauna nucleară i-a fost deja reparată în temeiul unei alte convenții internaționale privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare.

Articolul XVII

Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării convențiilor sau acordurilor internaționale relative la răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare care sunt în vigoare ori deschise spre semnare, ratificare ori aderare la data la care prezenta convenție este deschisă spre semnare, în privința părților la aceste acorduri ori convenții.

Articolul XVIII

Prezenta convenție nu va fi interpretată ca afectând drepturile de care ar putea beneficia o parte contractantă în temeiul dreptului internațional public în privința unei daune nucleare.

Articolul XIX

1. Orice parte contractantă care încheie un acord în virtutea alin. b) al paragrafului 3 al art. XI va comunica fără întârziere textul prezentului acord directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, în vederea informării și comunicării către celelalte părți contractante.

2. Orice parte contractantă va comunica directorului general, în vederea informării și comunicării către celelalte părți contractante, textul legilor și regulamentelor sale referitoare la problemele tratate de prezenta convenție.

Articolul XX

Indiferent dacă o parte contractantă va pune capăt aplicării prezentei convenții în ce o privește, potrivit art. XXV, ori o va denunța, potrivit art. XXVI, prevederile prezentei convenții rămân aplicabile față de orice daună nucleară cauzată de un accident nuclear survenit înainte de data la care prezenta convenție încetează să se aplice față de această parte contractantă.

Articolul XXI

Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare pentru statele reprezentate la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie - 19 mai 1963.

Articolul XXII

Prezenta convenție va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

Articolul XXIII

Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni după depunerea celui de-al cincilea instrument de ratificare și, pentru orice stat care îl va ratifica ulterior, la 3 luni după depunerea instrumentului de ratificare de către acest stat.

Articolul XXIV

1. Orice stat membru al O.N.U., al unei instituții specializate ori al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, nereprezentat la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie - 19 mai 1963, va putea adera la prezenta convenție.

2. Instrumentele de aderare vor fi depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

3. Pentru orice stat care aderă convenția va intra în vigoare la 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare, cu condiția să intre în vigoare conform art. XXIII.

Articolul XXV

1. Prezenta convenție este încheiată pentru o perioadă de 10 ani de la data intrării sale în vigoare. Orice parte contractantă va putea pune capăt, în ceea ce o privește, aplicării prezentei convenții la sfârșitul acestei perioade dând un preaviz de un an în acest scop directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

2. Prezenta convenție va rămâne în continuare în vigoare pentru o perioadă de 5 ani față de părțile contractante care nu au pus capăt aplicării sale potrivit paragrafului 1 sus-menționat și, ulterior, pentru perioade succesive de 5 ani, față de părțile contractante care nu îi vor pune capăt la sfârșitul uneia din aceste perioade, dând un preaviz de un an în acest scop directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

Articolul XXVI

1. O conferință va fi convocată de directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică la orice dată în cadrul perioadei de 5 ani care va urma datei intrării sale în vigoare, pentru a examina revizuirea prezentei convenții, dacă o treime din părțile contractante își exprimă acordul în acest sens.

2. Orice parte contractantă poate denunța prezenta convenție, prin notificare către directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, într-un termen de 12 luni după prima conferință de revizuire ținută potrivit paragrafului 1 sus-menționat.

3. Orice denunțare va dobîndi efect la un an de la data primirii notificării în acest scop de către directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

Articolul XXVII

Directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică va notifica statelor invitate la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie - 19 mai 1963, și statelor care au aderat la convenție:

- a) semnarea, ca și primirea instrumentelor de ratificare ori aderare, în aplicarea art. XXI, XXII și XXIV;
- b) data la care convenția va intra în vigoare, în aplicarea art. XXIII;
- c) primirea notificărilor de retragere și denunțare, în aplicarea art. XXV și XXVI;
- d) cererile de convocare a unei conferințe de revizuire a convenției, în aplicarea art. XXVI.

Articolul XXVIII

Prezenta convenție va fi înregistrată de directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, conform art. 102 al Cartei O.N.U.

Articolul XXIX

Textul original al prezentei convenții, ale cărei versiuni în limbile engleză, spaniolă, franceză și rusă au aceeași valoare, va fi depus pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, care va elibera copii certificate conforme.

Drept pentru care plenipotențiarilor subsemnați, deplin împuterniciți în acest sens, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Viena, la 21 mai 1963.